

РЕШЕНИЕ

№ 786

гр. София, 08.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4156** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Ц. С. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адвокат М. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1441/10.03.2022 г. за извършена оторизация и изплатено подпомагане по схемите и мерките за директни изплащания, базирани на площ за кампания 2020 г. на Заместник – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“.

В жалбата са наведени доводи за неправилност, немотивираност, необоснованост и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби. От Съда се иска да отмени оспорения административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адвокат С., която моли Съда да уважи депозирана жалба по изложените в същата възражения. Претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответната страна – Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен не се явява, не изпраща представител. От негова страна е депозирана молба, получена в АССГ от 27.06.2024 г., с която от Съда се иска да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендират се разноски в

размер на 240.00 лв.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че административното производство е стартирано по депозирано от Ц. С. С. Заявление за подпомагане, по схеми и мерки за директни плащания за кампания 2020 с УИН 22/150520/98433 и УРН: 245427. Със същото от страна на кандидата е заявено подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за преразпределително плащане /СПП/, Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания /ЗДП/, Схема за обвързано подпомагане за овце майки и/или кози майки под селекционен контрол /ДПЖСК/, Схема за предходна национална помощ за овце майки и/или кози майки, обвързана с производството /ПНДЖ 3/ и Компенсационни плащания в планинските райони /Подмярка 13.1/НР1/. В таблица на използваните парцели за 2020 г. са посочени общо 103 парцела за подпомагане с обща площ 55.64 ха, разположени в землищата на [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място].

Въз основа на депозираното заявление и извършени проверки от страна на П. С. – Заместник-изпълнителен директор на ДФЗ е издадено оспореното в настоящето производство Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1441/10.03.2022 г., с което жалбоподателят е уведомен за одобреното финансиране /оторизираните суми/ и извършени плащания.

Видно от таблица 1 от уведомителното писмо, от заявените за подпомагане суми по отделните схеми и мерки е одобрено финансиране, както следва: по Подмярка 13.1/НР1 е поискана сума в размер на 14 225.51 лв., а е оторизирана сума в размер на 9 239.01 лв.; по СЕПП е поискана сума в размер на 12 971.90 лв., а е оторизирана сума в размер на 8 180.21 лв.; по СПП е поискана сума в размер на 4 524.00 лв., а е оторизирана сума в размер на 4 392.52 лв.; по ЗДП е поискана сума в размер на 8 169.71 лв., а е оторизирана сума в размер на 6 820.07 лв. и за Възстановяване по ФД е поискана сума в размер на 275.68 лв., с оторизирана сума в размер на 275.68 лв.

По делото е допусната съдебно-техническа експертиза с вещо лице магистър инж. А. А. К., която е даде заключение по следните задачи, поставени от жалбоподателя:

1. Въз основа на кой от трите метода – дешифриране на самолетни и сателитни изображения или проверки на място са били определени като недопустими за подпомагане БЗС-та на жалбоподателя?
2. На използваните изображения има ли налични недопустими елементи? От изображението може ли да се определи техния брой, вид, височина съответно има ли мозаечно разположени такива?;
3. В случай че са били извършени проверки на място, вещото лице да извърши справка в Google Earth за налични изображения, датирани към годината на извършваните проверки и да ги сравни с резултатите от извършената проверка и да отговори дали при проверката правилно е прието, че БЗС-та на жалбоподателя са

недопустими за подпомагане?;

4. За недопустимите БЗС-та, вещото лице да посочи по какви причини административният орган е приел, че имотите са недопустими за подпомагане и правилни ли са според вещото лице тези изводи на орган?

По делото е допусната допълнителна съдебно-техническа експертиза с вещо лице магистър инж. А. А. К., която е даде заключение по следната задача:

Вещото лице да посети ДФЗ, Дирекция „Директни плащания“ и Технически инспекторат, които разполагат със сателитни снимки и да отговори на следния въпрос:

1. Какъв е общият размер на недопустимите площи като се вземат предвид констатациите на административния орган, обективирани в доклада за проверка на площи?

Съдът ще коментира приетите и неоспорени от страните основно и допълнително експертни заключения при излагане на своите правни изводи.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва служебна проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия, а именно – Заместник- изпълнителен директор на ДФЗ. Съгласно нормата на чл. 20а от ЗПЗП, изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция, която по дефиниция на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове. В чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП е предвидена възможността изпълнителният директор на фонда да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане на зам.-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. По делото е представена Заповед № 03-РД/772 от 08.03.2022 г., съгласно която изпълнителния директор на ДФЗ делегира на заместник-изпълнителния директор П. С. да издава и подписва уведомителни писма по схемите за директни плащания /л.8-9/.

Съгласно чл. 32, § 2 от Регламент /ЕС/1307/2013 г. за целите на настоящия дял „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ означава а/ всяка земеделска площ от стопанството, която се използва за селскостопанска дейност. Съгласно чл. 4, т. 1, б. „н“ от същия регламент, „селскостопанска дейност означава: поддържането на

зеделска площ в състояние, което да я прави подходяща за паша или обработване без подготвителни действия, които са извън рамките на обичайните земеделски методи и машини, съгласно определени от държавите членки критерии въз основа на установената от Комисията рамка, или извършване на минимална дейност, която се определя от държавите членки, в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване.“

Съгласно чл. 62 от Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти /ЕИО/ № 352/78, /ЕО/ № 165/94, /ЕО/ № 2799/98, /ЕО/ № 814/2000, /ЕО/ № 1290/2005 и /ЕО/ № 485/2008 на Съвета/Регламент 1306/2013/, §2, буква а/ Комисията приема актове за изпълнение, с които определя правилата, необходими за еднакво прилагане на настоящата глава, и по-конкретно: а) правила относно мерките за административни проверки и проверки на място, които държавите членки следва да извършват във връзка със спазването на задълженията, ангажиментите и критериите за допустимост, произтичащи от прилагането на правото на Съюза.

Въз основа на тази разпоредба е приет Регламент за изпълнение /ЕС/ № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие /Регламент за изпълнение № 809/2014.

В нормата на чл. 30, ал. 1 от ЗПЗП, е предвидено създаването на Интегрирана система за администриране и контрол, която включва системата за идентификация на земеделските парцели, както и интегрирана система за контрол. Съгласно чл.33 от ЗПЗП Системата за идентификация на земеделските парцели е географска информационна система с послойна структура на данните, която се създава въз основа на ортоизображения и действия на ниво референтен парцел – физически блок. Интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място /чл. 37, ал. 1 от ЗПЗП/. Административните проверки се извършват автоматизирано, като резултатите от тях се отразяват само в административния акт, с който се взема решение по чл. 11а, ал. 1, т. 1 по заявленията за подпомагане.

Относно релевираните в жалбата възражения, че оспореният административен акт не съдържа фактическите и правни основания за постановения отказ, Съдът намира същите за действително основателни, предвид, че в оспорения административен акт не се съдържат конкретни данни за това кои точно площи са приети за недопустими и по какви причини. Оспореното уведомително писмо е издадено в противоречие с нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, а именно липса на мотиви. Съдът намира, че са налице отменителните основания, визирани в чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК. Проверката на съдържанието на оспорения акт, сочи на липсата на фактически и правни основания за издаването му. Касае се за липсата на задължителни реквизити, които водят до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и, които възпрепятстват съдебната преценка относно материалноправната законосъобразност на оспореното уведомително писмо. Фактическите обстоятелства и основанията за постановения отказ за подпомагане не се съдържат в акта. Този извод следва пряко от извършената цялостна проверка на съдържанието на оспореното писмо, включително на данните в изготвените таблици и т. нар. „разяснения към тях“. В процесния случай, по заявените

от жалбоподателя мерки и схеми, както в таблиците включени в уведомителното писмо, така и в обясненията към тях, липсва конкретно посочено фактическо и правно основание за отказаното финансово подпомагане.

От представените с административната преписка доказателства, и по-конкретно доклада на РТИ-С. и заявлението за оторизация, депозирани от жалбоподателя се установяват кои точно са заявените 103 площи по композитен номер на земеделски парцел. От СТЕ, допълнителното СТЕ и от доклада на РТИ-С. се установява, че проверката е осъществена чрез дистанционен контрол, не е извършвана проверка физически на място. В процесния случай видно от приетите и неоспорени от страните по делото основна СТЕ и допълнителна СТЕ се установи, че за кампания 2020 г., Министерство на земеделието не разполага с ортофотокарта от същата година на територията на процесните парцели и състоянието на БЗС чрез дистанционен контрол от служителите на ДФЗ. Съгласно основното заключение, от становището на ответника става ясно, че е констатирано застъпване, като 1.45 хектара от него е останало неразрешено. Вещото лице изрично заявява и установява, че по делото няма налични документи, от които да е видно с кои лица е констатирано застъпването. Не са налични изображения и всъщност няма какво да се анализира.

В изпълнение на възложените задачи 3 и 4 от основното заключение, вещото лице е извършило справка в Google Earth за налични изображения, датирани към годината на извършените проверки като са използвани предоставени от жалбоподателя shape files с оглед индивидуализиране на парцелите му на картата. Съгласно основното заключение за повечето парцели са налични ОФК 2020 г. Направено е сравнение между изображенията и констатациите от проверката. Вещото лице установява за всички парцели, описани на стр.3 –стр.9 от основното заключение, че от ортофотоизображенията от 2020 г. няма недопустими елементи съгласно Наредба № 2/26.03.2018 г. на МЗХГ, респективно, че от страна на ответника е неправилно прието, че същите са недопустими за подпомагане.

С допълнителната СТЕ, вещото лице се е запознало и е прегледало всички доказателства по делото, включително от негова страна е извършено посещение в ДФЗ, Отдел „Директни плащания“, както и Технически инспекторат към ДФЗ. Съгласно допълнителната СТЕ, в Наредба № 2/26.03.2018 г. на МЗХГ са определени критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащан на площ. При посещението си в ДФЗ, Отдел „Директни плащания“, вещото лице се е запознало с всички налични в тяхната компютърна система /база данни/, касаещи предмета на делото, а именно УРН 245425, кампания 2020 г. В Таблица 1 от допълнителното СТЕ /стр.2-4/ от вещото лице са посочени видът застъпвания по отделните парцели с други собственици и техните имена. Получени са двойно заявени площи за подпомагане от няколко различни лица и в крайната дясна колона е изчислен процентът на застъпване.

С допълнителната СТЕ, от страна на вещото лице е посочен начинът на изчисляване на недопустимите за финансиране площи. Те се изчисляват по Наредба № 2/26.03.2018 г. на МЗХГ. При определянето на недопустимите за финансиране площи се избира разликата между декларираната площ и по-малката от следните две стойности: установената след административна проверка площ и Установената след проверка площ на място. Акцентирано е, че има една особеност – където се установи застъпване по кадастрални граници между двама съсобственици, то тогава застъпената част отпада изцяло и от двете заявления за подпомагане на двамата

собственици. По същия начин и ако двамата собственици имат правно основание върху имотите, то тогава също отпада целия имот за финансиране и за двамата независимо от процента на застъпената част.

За конкретния случай, вещото лице на място се е информирало, че за 2020 г. няма извършена проверка на място на отделните парцели. Последната извършена физически проверка на място е била през 2017 г. За това за 2020 г. е извършен дистанционен контрол, а не заснемане на място. Дистанционният контрол се извършва посредством софтуер Geo Media, който ДФЗ ползва. В ДФЗ експертизата на място е проверила в софтуера всички имоти и изображенията от сателит, които са налични за всеки парцел. Вещото лице се е запознало с графичното изображение на парцелите по кадастрални граници и графичното изображение на недопустимите за финансиране поради наличието на храсти, дървета, селски път или ерозия на почвата, които са видими. Тези участъци от парцела са визуализирани с друг цвят граница и софтуера автоматично изчислява тяхната площ. В Таблица 2 от допълнителната СТЕ /стр.5-8/ са посочени недопустимите за финансиране площи по парцели след прилагане на Наредба № 2/26.03.2018 г. на МЗХГ.

Към делото са приложени Резултати от автоматични проверки в Заявление за подпомагане кампания 2020 г. от 08.05.2020 г. с УРН № 245427, л.144 от делото. Също така по делото са приложени Резултати от автоматични проверки в заявление за подпомагане кампания 2020 г. от 05.06.2020 г. с УРН № 245427 на л.320 от делото.

Съгласно допълнителното заключение, в хода на горните два броя проверки е установено какъв е видът на нарушението, заради което декларираните площи са се оказали недопустими за подпомагане. Вещото лице подробно е проверило дали всички парцели, които са описани в Таблица 2 като недопустими за подпомагане, съществуват в горните два броя проверки съответно от 08.05.2020 г. и от 05.06.2020 г. Съгласно допълнителното СТЕ, 3 броя от парцелите не са отбелязани в направените проверки, т.е не е ясно заради какво точно нарушение са недопустими за подпомагане. В Таблица 3 от допълнителното заключение от страна на вещото лице са посочени парцелите, за които е констатирана недопустимост, площта в хектари на всеки парцел и недопустимата за подпомагане част от парцелите хектари.

Направено е следното заключение, че общият размер на недопустимите площи възлиза на 8.56 хектара. Изчисленията са направени на база дистанционен контрол с помощта на софтуер Geo Media чрез сателитни снимки и позициониране на парцелите. Последно извършен физически контрол през 2017 г. Извършени са два броя автоматични проверки от дати 08.05.2020 г. и на 05.06.2020 г., в които са описани мотивите за недопустимост на парцелите, в които липсва описание на три броя парцели, т.е за тези парцели няма яснота по какви причини са недопустими за финансиране.

Посочено е, че проверката от административния орган е извършена по дистанционен метод, като са били дешифрирани самолетни и сателитни изображения, създадени за нуждите на Министерство на земеделието и храните, както и че за кампания 2020 г. Министерство на земеделието не разполага с ортофотокарта от същата година за територията на процесните парцели и състоянието на БЗС чрез дистанционен контрол от служителите на ДФЗ. Тези данни са намерили отражение в доклада на РТИ-С., но липсват като посочени в оспореното уведомително писмо, с което е извършено

намаление на претендираните със заявлението за оторизация суми. От съдържанието на оспорения административен акт не става и ясно какви са правните и фактическите основания, въз основа на които административният орган е приел за недопустими за подпомагане така заявените площи. Посочени са различни правни норми от ЗПЗП, Наредба № 5/27.02.2009 г., Регламент /ЕС/ № 1307/2013, включително и заповеди, издадени от Министър на земеделието и храните в разясненията на отделните колони на Таблица 1 и Таблица 2, без обаче да се съдържат конкретни и обосновани мотиви, респективно причини, поради които посочената разлика е прието, че не отговаря на условията за допустимост. Изискванията за допустимост по СЕПП, СПП, ЗДП и ФД са уредени в Наредба № 3/17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания, но видно е, че в издаденото писмо не са посочени нито правните, нито фактическите основания за недопустимост на така определените площ.

На второ място от съдържанието на оспореното писмо не става ясно за какви от заявените за подпомагане площи се налагат процесните намаления, на кое или на кои изисквания те не отговарят, и в тази връзка и посочените в Таблица 1 размери на намаленията по посочените схеми и мерки, е неясно как са определени. В частност колона 3 на Таблица 1 „Намаления“ и „Оторизирани суми“, включително и поясненията, дадени непосредствено след таблицата, настоящият съдебен състав не възприема като мотиви на оспореното уведомително писмо, с което се отказва поисканото със заявлението финансово подпомагане, тъй като от тях не става и ясно, посочените намаления за кои заявени площи се отнасят, включително и въз основа на какви фактически обстоятелства, административният орган е приел, че е налице неизпълнение, при това, че от негова страна не са конкретизирани кои точно изисквания се явяват неизпълнени, респективно кои евентуално не са спазени от кандидата. От страна на административния орган е посочено в Таблица 1 единствено общата оторизирана сума за всяка мярка, а именно за Подмярка 13.1/НР1 – 9 239.01 лв., за СЕПП – 8 180.21 лв., за СПП – 4 392.52 лв., за ЗДП – 8 169.71 лв. и за Възстановяване от ФД – 275.68 лв., но без каквито и да е аргументи и яснота за съдържанието на информацията, по-конкретно тази за декларираните за подпомагане площи и евентуалното им съответствие/несъответствие с проверените от органа данни.

Липсва и не е налице каквото и да е позоваване или препращане към друг акт, документ, който да е съставен в хода на проведното се административно производство, съдържащ фактически и правни установявания в тази насока, което от своя страна е абсолютно основание за отмяна на оспореното уведомително писмо /в този смисъл Решение № 592/18.01.2021 г., постановено по административно дело № 9259/2020 г. по описа на ВАС; Решение № 4040/30.03.2021 г., постановено по административно дело № 11651/2019 г. по описа на ВАС; Решение № 15704/17.12.2020 г., постановено по административно дело № 7466/2020 г. по описа на ВАС, Решение № 2781/07.03.2024 г., постановено по административно дело № 7024/2023 г. по описа на ВАС/. В случая дори няма становище на административния орган във връзка с отказаната помощ, респективно причините за това. Т. е издадено след издаване на оспорения административен акт, а именно от 28.03.2022 г.,

когато вече е била депозирана жалбата до Съда.

В тази връзка следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК определя, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Съгласно константната съдебна практика, съобразена с Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК, е допустимо мотивите на административния акт да са обективирани в друг документ, към който първият препраща и който е поместен в административната преписка. Изразеното след издаване на оспорения административен акт писмено становище /л.16-25/, изпратено заедно с жалбата и административната преписка в Съда, не може да санира допуснатото от административния орган съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Отделно оспореният административен акт не съдържа правно основание за издаването му и следователно е налице пълна липса на относими правни норми за процесния случай. От друга страна видно е от уведомителното писмо, че от страна на административния орган в разясненията към Таблица 1 и Таблица 2 е дал дефиниция на използваните понятия, от негова страна е извършено и позоваване на определени правни норми от българското и европейското законодателство, но това цитиране на същите, без да са съотнесени към конкретни факти, не може да преодолее императивното изискване за мотивираност на издадения административен акт чрез посочване на приложима конкретна правна норма. В случая от страна на административния орган са изброени възможните хипотези за отказ или частично намаляване на плащанията без да е посочено коя или кои правни норми са приложени. Липсват конкретни, относими и адекватни констатации по отношение на заявлението на жалбоподателя.

Съдът кредитира като верни и безпротиворечиви приетите по делото основна и допълнителна експертизи, съгласно които неправилно от страна на административния орган е прието, че площите са недопустими за подпомагане. Независимо от това, обаче СТЕ не дава яснота по отношение основанията за процесните намаления. Видно от СТЕ е, че проверка на място не извършвана, проверката е извършена чрез дистанционен контрол, както и че за кампания 2020 г. Министерство на земеделието не разполага с ортофотокарта от същата година за територията на процесните парцели и състоянието на БЗС чрез дистанционен контрол от служителите на ДФЗ. Отделно установеното от експерта не може да се обвърже със съдържанието на уведомителното писмо, а именно – кои точно и имоти са определени като недопустими за изплащане на финансовата помощ, липсва конкретизация на имотите, включително причините за отказа.

Безспорно от административната преписка липсват и доказателства за осъществени проверки на място. Дори жалбоподателят не е била уведомен за начина на извършване на проверката по депозираното от него заявление. От страна на ответника, независимо от указанията на Съда за разпределение на доказателствената тежест не се представиха доказателства в тази насока. Липсата и неизлагането на конкретни мотиви за издаването на процесния акт, както се посочи по-горе ограничава правото на защита на жалбоподателя, респективно неговата организация, както и да бъде осъществен ефективен

контрол относно неговата законосъобразност.

С оглед установеното, Съдът намира, че волята на административния орган е неясна, предвид липсата на посочено фактическо и правно основание в издаденото уведомително писмо, респективно за извършения отказ /намаление/ за финансово подпомагане. В тази връзка и на основание чл. 146, т. 2 вр. т. 3 вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, оспореният административен акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а жалбата като основателна уважена. В тази връзка, административната преписка следва да бъде върната на административния орган с указания по тълкуване и прилагане на закона, съобразно мотивите на настоящето съдебно решение.

По разноските в производството:

С оглед изхода от спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на жалбоподателя, ответникът дължи заплащане на разноските по делото в общ размер на 2 660.00 лв., от които 10.00 лв. за заплатена държавна такса, 600 лв. за депозит за вещо лице и 2 050.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на жалба на Ц. С. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адвокат М. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/1441/10.03.2022 г. за извършена оторизация и изплатено подпомагане по схемите и мерките за директни изплащания, базирани на площ за кампания 2020 г. на Заместник – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА административната преписка на Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Ц. С. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адвокат М. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица] сумата в общ размер на 2 660.00 лв. /две хиляди шестстотин и шестдесет лева/, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: